

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 7. maja 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrstna ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Glejte, glejte, kako so kunštni!

Posrečilo se nam je zajeti pismo, ki ga je pisal nemški agitator Steinacher svojemu pajdašu Messnerju. Steinacher je Tirolec, zdaj pa spravlja Korošce pod Berlin, Messner pa je nemškutar iz Doba pri Velikovcu, stariši so mu slovenje marnjali.

Pismo se glasi:

Lieber Messner! Ich wollte heute noch zu Dir hinauf, habe aber das Auto mit Abg. Tiefenbacher versäumt. (Ubogi Tirolec, auto si že zamudil, le pazi, da še tistega zvonjenja ne zamudiš, ko s 40. letom tudi Tirolce pamet sreča! Rajši rešuj svoje Tirolce iz italijanskih krempljev, Korošci bomo že brez tebe našli pot v Jugoslavijo.)

Von der Ententemission in Völkermarkt: (aha, poslušajmo!)

Die Unsrigen mögen am Donnerstag in großer Zahl sich beim französischen Oberstleutnant melden und die Beschwerden und Wünsche vorbringen (Tako torej, iz Celovca in iz Nemške Avstrije opominjajo naše Nemce, da se naj pridno pritožujejo, kar v celih procesijah. Pa zakaj se naj pritožujejo? Čujmo!)

Vielleicht könnte besonders auch Eberndorf gegen Krašna die Klagen vorbringen? (Gospod Krašna jim je torej običal v želodcu! Morebiti bodo vendar kakšno pritožbico sklanjali)

Auch die Pächtervertreibungen in Griffen (Helldorf) nicht vergessen! (Zato ker Helldorf ne sme več njiv in gozdov oddajati samo svojim krmovcem in podrepnikom, temveč so Jugoslovani napravili pravičen red, da dobi zemljo samo, kdor je potreben in reven, zato naj se nemškutarji pritožijo? Gorje nam, če bi taki človekoljubi skrbeli za siromake! Toda hvala Bogu, ne bo nikoli več s svojimi njivami kupoval ljudi; po plebiscitu pa bo agrarna reforma razdelila to veleposestvo med kmete in delavce, Helldorf pa se lahko pod nosom obriše!)

Infolge der fortgesetzten SHS-Schikanen gehören jetzt die Sympathien der Ententemission (auch der Franzosen) uns, den Unterdrückten. Dies könnte aber anders werden, wenn wir zur Ruhestörern werden. (Zdaj torej vemo, kaj je vzrok večnim nemškim pritožbam. Ne to, da se jim kje krivica godi, temveč dabi antanta mislila da so „underdrückt“, stiskani, preganjani! Ali je mogoča večja hinavščina?

Tukaj so se nam razgalili v svoji pravi podobi. Proti nam so volkovi, ki samo heulajo, pred antantno misijo pa so nedolžne ovce, ki še vode skaltiti ne znajo. Da jih ni sram! Pa še mislijo, da so Francozi tako neumni, da jih ne pregledajo, in da se bodo Francozom posebno prikupili, če jim trobijo na ušesa „Die Wacht am Rhein“ in „Deutschland über alles“. Toda svoj Rhein so slabo stražili in njihova pesem bi se morala glasiti „Alles über Deutschland“.)

Doch mögen unter allen Umständen Krawalle verhindert werden! (Vidite, kako pozna Steinacher svoje tičkel! Glavna stvar pri Nemcih je kral, oni so povsod element nemira! In tega jih tudi Steinacher ne bo odvadil, če še tako svojim Heimratom pridiguje!)

Hauptsache ist jetzt, die Leute mit Zuversicht für unsere Sache erfüllen und aufrichten. (Ja, ja, le delajte si korajžo in lažite drug drugemu! Če ste svoje zmage tako gotovi, zakaj pa prirejate shode in agitirate po coni B? Saj vendar cona B ne bo glasovala, če je cona A, kakor se delate, itak že vaša! Kaj ne, sicher ist sicher? Mihel, Mihel, tole hišo si pa na pesek postavil in prvi jugoslovanski vetrič jo bo odpihal bis an die Gletscherwand!)

To pismo je hotel vtihotapiti voznik Herman Groß, iz Striholč štev. 9. Najbrž je bil zato podkupljen. Sram ga bodi!

Možgani se jim medejo.

V Celovcu so imeli dne 25. aprila nacionalni demokrati svoj letni zbor. Pritoževali so se po stari navadi čez Jugoslavijo. Glede plebiscita so med drugim sklenili: — — — „fordert, daß jede unlautere Beeinflussung in der Zone A unmöglich gemacht werde.“ Nam vsem, ki vemo, kaj ti ljudje počenjajo, se mora studiti pred to peklenko zlobno celovško bando. Med tem, ko so sklepali proti „unlautere Beeinflussung“, so pri Leonu tiskali „Lausmannschaft“ in „Oslovske Trompete“ in Šumi je pripravljaj tisočake za tiste falote, ki prenašajo te nesramne laži čez demarkacijsko črto. To je pri njih „unbeeinflusst“, oziroma „lauter beeinflusst“.

Naše oblasti imajo pač zbirko „Lausmannschaft“, „Oslovske Trompete“ in raznih letakov, da bodo

antantini komisiji razložili nesramno ravnanje te celovške falotovske bande. (Ured. Ni treba, antanta jih že pozna!)

Upamo, da bodo naše oblasti zaprle vsakega lumpa, ki slepi naše ljudi. Naša dolžnost je pa, da te lumpe naznanjamo oblasti.

Da ne bodo antantine komisije po nepotrebnem nadlegovali, povemo danes celovškim topoglavcem, da bo to naše postopanje proti njihovim podkupljenim lažnivcem samo v smislu mirovne pogodbe in v smislu sklepa celovških nacionalnih demokratov z dne 25. maja 1920. Jede unlautere Beeinflussung der stimmberechtigten Bevölkerung in der Zone A wird unmöglich gemacht werden!

Taki so!

Gregor Križman, čevljarški mojster v Straži vasi, obč. Skocijan, je šel po opravkih v nedeljo 21. 3. v Celovec. V gostilni ga dobi neki Ignac Pasterk iz Velikovca (njegova družina je baje še vedno v Velikovcu) in ga je takoj nahrulil: „Wie kannst Du dich so weit vergessen, mit den Tschuschen zu halten?“ Ko mu je odgovoril, da zato, ker noče svojega materinega jezika zatajiti, ga je Pasterk oklofutal. Drugo jutro že ob sedmi uri sta prišla dva orožnika in ga gnala na Militärpolizeikommando, kjer ga je stotnik Pichler zaslišal. Med zaslišanjem ga je neki policist zopet pretepal, drugi pa so ga zmerjali in opljuvali. Vse vprek je nanj vpilo in kričalo: „Verfluchter Tschusch!“ Nato se je moral popolnoma sleči, da so ga preiskali. Ko se je zopet oblekel, so ga gonili povsod okrog na Stadtpolizeikommando, in nazadnje k policijskemu svetniku dr. Spitzerju pri dež. vladi. Očitani so mu med drugim, da je zaupnik in agitator Jugoslovancov in da prodaja slike generala Maistra. Zato je bil 3 dni zaprt v umazanem hrpu in mu niso ves dali nič časa jesti. Če bi se ga ne bila usmiliila krčmarica, bi bil moral lakote poginiti. Po 3 dnevem zaporu sta ga dva orožnika spravila čez demarkacijsko črto. Vsled mraza in vlage se je prehladil, da je dobil vnetje rebne mreže in leži bolan. Nemški zdravnik dr. Grassl v Dobrli vasi je izjavil, da so to posledice tega zopora.

Podpirajte Jugoslovansko Matico!

Najdražja zabava na svetu.

Najdražja zabava na svetu je, biti avstrijski republikanec. Tako pravi „Grazer Tagespost“ z dne 22. aprila t. l., in sicer zato, ker dela država letno toliko izgube, da pride na vsako glavo 15.000 kron na leto poleg drugih davkov, ki so tudi največji na svetu.

Avstrijci in Prusi.

Avstrijskim Nemcem, ki bi se radi pridružili nemškemu „rajhu“, pravijo Prusi, da je za Nemčijo bolje, če se pusti Avstrijo samo stradati. Nihče ne mara ne njih ne njihovih dolgov, samo naši nemčurji jih še ljubijo.

Velikovški okraj.

Krčanje. Dne 3. marca ponoči so trije tatovi ukradli konja gospodarju Repiču. Zjutraj jih je šel gospodar in z njim dva vojaka zasledovat. Sled je peljala v Nemško Avstrijo. Gospodar je šel k nemškemu orožniku naznaniti. Dne 7. marca dobi potem ukaz od naših orožnikov na Djekšah, naj gre po konja. Gospodar in neki sosed se odpravita na pot. Ker pa nista vedela, da morata čez mejo, nista vzela s seboj živeža. Konja so tatovi prodali nekemu kmetu. Morala sta zato še drugi dan na sodišče. Zvečer sta hodila od gostilne do gostilne, pa nista dobila nikjer kaj za jesti. Neka natakariča jima je rekla, naj ji rajši ona dva prineseta kaj, ker je sama še bolj lačna. Kupila sta 20 slabih cigareet za 10 K. No, nemčurji, sedaj le trobite, da je tam vsega dovolj! Komur pri nas ni prav, naj se spravi hitro na ono stran.

Grabštanj. Utopil se je v Krki v noči od 21. na 22. aprila Filip Firholca, hlapec pri Francu Štar v Lučinji vasi. Hotel je v družbi s svojim bratom Albinom nesti skrivaj živila v Celovec.

Djekše. Ker se nočemo med seboj pripraviti, hočemo na zadnji dopis iz Djekš samo kratko odgovoriti. Večina na Djekšah je in bo zavedno slovenska. Žalibog imamo tukaj, kakor tudi povsod drugod severno od Drave nekaj zagriženih nemčurjev. Ti pa niso še le od danes, temveč so že od nekaj zakrknjeni. Da je pa naša vlada dovolila vrnitev v domovino tudi brezposelnim judežem, ki so pod avstrijskim varstvom prej nesramno blatili po nemških časopisih naše poštene ljudi, to mi sami obžalujemo. Da se je ženskega tabora v Velikovcu udeležilo le malo dječških žensk, temu so krive gospodarske razmere. Djekšani imamo čez teden delo, v nedeljo nas bolijo roke in noge, zato ne moremo zmiraj v dolino. S tem pa še ni rečeno, da bi bile žene in dekleta na Djekšah manj zavedne in manj narodne ko drugod na Koroškem.

Djekše. Zveza ženskih društev v Velikovcu je darovala dječškim otrokom obleke, perila in obuvata. V imenu dječških učencev in učenk se zahvaljuje za to darilo — šolsko vodstvo Djekše.

Galicija. Povodom vpada nemških tolpa v Galicijo je bila župnijska kanclija popolnoma oropana. Med drugimi rečmi, kakor latinski brevir, knjižica, kjer so

bile zapisane maše i. t. d., so bile oropane tudi vse štamplije, stare in nove, z vso pripravo in črnilom. Eno teh štamplij pa doslej neznani uzmovič porablja za žigosanje enokronskih bankovcev. Povodom štelja ofra na dan sv. Marka je že prišla tako štempljana krona na dan. Občinstvo se s tem opozarja, naj se z dotično štamplijo štempljanih kron varuje, naj jih ne sprejema ter pomaga vzmoviča izslediti. Pripomnimo še, da je štamplija, s katero vzmovič štemplja krome, dvojezična — slovenska in nemška.

Št. Lips pri Ženeku. Strah pred nemčurji je tudi pri nas popolnoma izginil. Naše vrle žene in dekleta so se na petih okinčanih vozovih peljale v Velikovec na ženski tabor. Vse so se prepričale, da je naša zmaga gotova, ker toliko navdušenih Korošic neumorno deluje za ugoden izid glasovanja. Dne 25. aprila so se pa naši šolarji pokazali in so na občno zadovoljnost uprizorili dve lepi igri.

Žvabek. Naše žensko društvo je priredilo dne 25. aprila izlet v Gorenče. Taki izleti so pač zelo primerni za vzbujanje narodne zavesti. Domov grede smo pele skoz Žvabek in vse je letelo iz hiš, akoravno je bilo že pozno zvečer. Ploskali so našim dekletom povsod, samo gostilničar Klemen se je zgražal nad toliko narodno zavednostjo.

Velikovec. Gojenca velikovške dekleške šole Fischer Amalija je hotela iti dne 1. maja zvečer v cerkev k slovenski majniški pobožnosti. Gospa Medved, žena črevljarja, jo je vprašala, kam da gre. Ko ji je deklica povedala, da gre v cerkev, ji je prepovedala hoditi k slovenskim šmarnicam. Dekle se je seveda ustrašilo ter ji zagotavljalo, da že ves čas ne gre v cerkev, kar so Slovenci tukaj, in da tudi danes noče iti, nakar jo je gospa Medvedova pohvalila. Gospa Medved, ali hočete še zanaprej imeti take barabe kot šolarje, kakor so bili nekaj pod vodstvom Wiegelerov in Schiestlna? Tedaj se je govorilo, da v celi Avstriji ni bilo podivjanih otrok, kakor so otroci iz velikovških šol. Sramota za Vas! S tem ste pokazali Svoje podlo, nizko mišljenje. Stvar pride še nekam drugam!

Pliberk. (Bek od Srbov.) Soproga uslužbenca grofa Thurna, gospa Kuschlan, sreča pd. Raderco iz Libuč ter jo vpraša, kako bo glasovala. „Nisem še premišljala o tem, toda kar sem, pa sem“, se ji je odrezala kmetica. „Niste še premišljala“, se začudi milostliva in dostavi: „Vsi moramo glasovati bek od Srbov“. Prav, na dan glasovanja bomo že skrbele me kmetice za to, da pride gospa Kuschlan „bek od Srbov“ (njen soprog je Kranjec), in sicer s sinom vred, ki je bil komandant pliberške, sedaj penzionirane Heimwehkompanije v Št. Andražu.

Črneče pri Dravogradu. Tukajšnje žensko društvo priredi na praznik Vnebohoda, 13. majnika veselico v prid revnim otrokom. Štiriglasen ženski zbor nam bo zapel več narodnih pesmi, članice bodo uprizorile alegorično sliko „Angel miru“, šolski otroci pa bodo igrali igrico „Čar gozda“, v kateri nastopijo vile, škrateljčki in divji mož. Vsekakor zanimiv spored! Začetek ob

4. uri popoldne (novi čas). Pristrčno vabljeni bližnji in daljnji okoličani!

Trušnje. Pri nas je še dosti ljudi, ki stiskajo falirane nemške bankovce ter oddajajo naše dinarje. Pravijo, da niso nič vredni ter da bo prišel čas, ko bodo popolnoma propadli. Blagor ubogim na duhu, ker njih je nebeško kraljestvo! Pametni Trušenčani, ne poslušajte teh oslov, ki nimajo drugega dela kakor raznašati take zlobno-neumne „telegrame“!

Šmartin pri Trušnjah. Za Malgajev spomenik so darovali: Frančiška Cikulnik 10 K, Jos. Višnar, gozdar, 6 K, Blaž Ozmoic 5 K in Blaž Vavtižar 4 K. Srčna hvala!

Libuče. Gospe Reiterjevi iz Konovec svetujemo, naj nikar ne hodi agitirat v našo vas. Zaleglo itak ne bo nič. Hanzlнови in Snedečevi so že toliko pametni, da se ne bodo mogli navdušiti za Avstrijo, v kateri bodo kmetom vzeli polovico premoženja. Posesnikom brez delga bodo kratkomalo intabulirali polovično vrednost posestva kot dolg. Reiterjevi bi takšno operacijo že lahko prenesli, ker odirajo kmete pri lesni trgovini. Libučani, četuđi se čeznje mnogo zabavlja, so vendar najprej kmetje in po tem se bodo ravnali tudi pri glasovanju. Reiterjevi pa lahko vse podarijo Avstriji, nazadnje še same sebi! Jokal ne bo nikdo za njimi.

Guštanj. V Guštanju je vse znorelo, odkar je prišla ta zgaga Bavbav. Preklinjajo ga, da se kar kadi. Pa je tudi res. Kaj njega briga, če mi Gutensteinerji škilimo malo, pa prav malo, gor v Celovec! Kaj njega briga, ali je Tschreschnig Lovrenc agent ali boljševek; kaj ga brigajo Šrotnek, Osiander, Kaiserca i. t. d.! Ta frdamani Bavbav še kantine ne pusti v miru. To je res prava zgaga. Dragi moji purgarji, spokoril se bom, ne bom imel več tako hudega jezika, kakor ga imajo Kaiserca in druga takšna dekleta. Seveda pa le takrat, kadar bo Guštanj tako čist, kakor namizni prt na Velikonoč. Ne da mi žila miru, predno ne vprašam gospoda gerenta, kaj dela Tschreschnig Hans v Guštanju? Pravijo, da se je prišel tajč učit iz Celovca, nekateri pa zopet pravijo, da se je prišel najesti, drugi zopet — holt, Bavbav, jezik za zobmi, kaj to Tebe briga! Kantinerka se jezi nad Bavbavom. Ne morem pomagati! Res je le res! Saj je tudi to res, da delavec, ki mora biti ob sedmih na delu, ne dobi še kave. Če godrnja, se mu kratkomalo reče, naj gre drugam. Da vas malo potolažim, bom pa dal rčnije na pekočo rano: vprašal bom tiste pobaline, zakaj pijejo na puf, zakaj ne plačajo, kar pojedjo, a drugače živijo kakor avstrijski štabsoficirji. Jih bo treba podučiti, da delajo sramoto svojim tovarišem.

V Guštanju je kumonist l. pozval fanta s sivo obleko, sivim klobukom in s šnajtfedrmi, naj pobira darove za Jugoslovansko Matico. Fant s šnajtfedrmi in s slovensko trobojnico je pa rekel: „Nimam cajta, ker sem predsednik ženskega društva“. Človek bi kar počil od — ne od smeha — ampak od jeze. Bavbav.

Rinkole. Kako lepó smo obhajali letos god sv. Marka. Najstarejši ljudje še ne pomnijo takega. Gotovo bo ostal

vsakemu udeležencu v vednem spominu. Nekako bali smo se, da se ljudje ne bi v zadostnem številu odzvali našemu klicu. Pa prišlo jih je nad vse pričakovanje veliko. Prišle so procesije iz Vogerč, Šmihela in Kazaz. G. župnik Gabron nas je počastil s svojim obiskom in bral sv. mašo. Po cerkvenem opravilu je bil shod na prostem, katerega je otvoril Kajžrov Florjan. Nato so govorili gg. naduč. Močnik iz Pliberka, župnik Ulbing iz Kazaz, in Felaher ter Göcelt iz Velikoveca. Po blagoslovu sta govorila v lepo pripravljenem prostoru gg. Urbanc in dr. Rožman. Nato je bila deklamacija Nance Petjakove in Vavtinovega očeta. Igralci so igrali „Začarane gosli“. Nazadnje je bila pa licitacija in šaljiva pošta. Licitacijo so pretrgali burni živio- in slavaklici. Pripeljal se je naš general Maister. Kar naenkrat je bilo vse na prostem in okoli njega. Hvala ti, branitelj in rešitelj naš, da si nas počastil s svojim obiskom. Sponinjali se te bomo vedno.

Da je vse tako dobro uspelo, je bilo treba požrtvovalnega dela, ki so ga v obilni meri izpolnili vaščani, vsi brez izjeme. Zahvaljujemo se jim najiskrenejše. Posebno se zahvaljujemo še g. Lojzetu Milaču, ki jo je peš primahal iz Ljubljane, ker drugače bi bila igra nemogoča. Vsem gg. govornikom, pevcem in tamburašem in vsem drugim, ki so kaj pripomogli za to prireditve: Bog vam plačaj!

Črna. (Vraga smo ubili.) „Freie Stimmen“ z dne 15. aprila t. l. v št. 85 so objavile iz Črne sledeči dopis:

„(Dogodba o hudiču; o kateri so pisale „Fr. St.“, je resnična.) Dne 29. marca t. l. je resno zbolel neki kmet v Koprivni. Domači so hoteli, da prejme sv. zakramente, in so poklicali župnika Dobrovca. Proti večeru pride župnik, toda umirajoči se mu ni pustil prevideti in mu je pokazal duri. Drugo jutro se je izrazil župnik, da vsakega Nemca, predno umrje, hudič vzame s truplom in z dušo. V sredo zjutraj je kmet umrl. Ponoči so prišli ljudje po navadi melit, ko se naenkrat ob 12. uri odprejo duri in „hudič“ gre proti mrliču. Vse zbeži, samo en mož ostane, ki prime hudiča za roko, da prepereči, da ne bi odnesel mrliča. Toda hudič ne odjenja. Mož gre s sekuro nad hudiča in mahne dvakrat po njegovi glavi, tako da se satan zgrudi na tla. V hudiču so spoznali župnika Dobrovca, ki je med vožnjo v Maribor umrl vsled težke poškodbe.“ Tako piše celovško trobilo.

Pozdravljeni, g. Lackner! Vaš stari znanec še živi. Je še vedno župnik v Črni, s Koprivno pa nima ničesar opraviti. Povem Vam, da je v Vašem članku toliko laži, kolikor besedi. Kadar ste imeli z menoj opraviti, ste se še vedno blamirali, toda z zgorajšnjim člankom ste pa dosegli svetovni rekord. Le še več takih oslarij in plebiscit bo za nas tem ugodnejši. Obžalujem le ubogo nemško ljudstvo, da ga imate za tako neumno, da ga „futraste“ s takimi bedarijami. Vse, kar ste pisali, je od začetka do konca zlagano. V Koprivni sploh nobenega nemškega kmeta ni in sploh od novega leta sem nihče ni brez spovedi umrl. Koroški Slovenci tu imate zopet nov dokaz, s kako podlimi sredstvi si hočejo Nemci pomagati,

da bi vplivali na bližajoče se glasovanje. Bodite neustrašeni in glasujte vsi za Jugoslavijo!

Komaj sem napisal te vrstice, ko mi prinese pošta „Allg. Bauernzeitung“ z dne 14. aprila števil. 15. Tu pa beremo takole:

„(Hudič ob mrliški postelji). Nemškomišleč kmet je ležal na smrtni postelji. Dne 29. pr. m. je prišel župnik Dobrovca k njemu, kmet pa pokaže župniku duri z besedami, da ne potrebuje nobenega slovenskega župnika, da bo svoje grehe obžaloval pred Bogom, ki mu jih bo gotovo odpustil. Razljučen, da je bil vržen ven, je pridigoval Dobrovca naslednji dan na prižnici: „Predno umrje kak Nemec, ga odnese hudič“. Dne 31. pr. m. umrje kmet. In res, ob 11. uri ponoči se odpro duri, hudič vstopi in gre proti mrliču. Vsi navzoči zbežijo, samo neki malo pijani drvar se ni bal, temveč je rekel: „Če si ti hudič, sem jaz mrtev, če pa nisi, potem si ti!“ Nato vzame kmet sekuro in mahne dvakrat hudiča po glavi. Ko so se ljudje vrnili, je ležal hudič na tleh, in ko so ga slekli, so spoznali župnika Dobrovca.

Župnik — hudič je živel še 52 ur, toda med vožnjo v Maribor je umrl. Kako je bil hudič oblečen, kakšni so bili rogovi, ime kmeta in drvarja še zaenkrat ni znano: ravno tako ni znano, če je kdo vse to fotografiral; na vsak način se je to dogodilo v najbližnji okolici Črne. Župnik Dobrovca je gotovo stoji došel v jugoslovanski raj.“

Ljudje božji, kaj naj človek reče na take budalosti? Kdor presodi oba članka, mora iz tega sklepati, da Nemci piskajo že iz zadnje luknjice. Dobro vedo, da je njihova igra že izgubljena, zato pa takšna obupnost. Škoda, da nisem v coni A, da bi tudi jaz mogel oddati svoj glas za naš jugoslovanski raj!

Da — ubili smo v Črni vraga, toda tistega lažnivega nemškega vraga, ki si more izmisliti tako gorostasno laž.

V Črni, dne 27. aprila 1920.

Josip Dobrovca, župnik v Črni v jugoslovanskem rajju.

(Prosimo slovenske časopise, naj to ponatisnejo, da bo svet vedel, kako Nemci zoper nas agitirajo.)

Boroveljski okraj.

Svetna vas v Rožu. Pepčkova gospa je prišla iz nebes domov. Gotovo je že sita petja zmešanih angeljcev. Tudi „tičja soproga“ se je prikazala. Obe stojita na strani „Kärnten den Kärntnern“. Zaraditega nočeta dati svojih posestev Slovincem v najem. No, le počakajte, bomo takoj pisali „Rennerju“, da pride on tja na letovišče!

Ribnica. Ali je naša oblast zato zopet otvorila hotel pri Walcherju, da se morejo tam zbirati nemčurji iz celega okraja? Dne 2. maja jih je bilo tam zbranih kakih 50 — iz Žihpolj, Kotmarje vasi in boroveljske okolice.

Žrelec. Krajevni odbor Narodnega sveta za Žrelec naznanja, da se bo vršil dne 6. junija t. l. o priliki otvoritve ceste Žrelec—Vetrinj velik manifestacijski shod in vrtna veselica z gledališko predstavo, s kegljanjem na dobitke, srečolovom i. t. d. na vrtu grajske gostilne v Žrelecu.

Prosimo vsa narodna društva, da na ta dan ne prirejajo shodov in veselic ter da pomagajo s polnoštevilnim obiskom naši prireditvi da čim sijajnejšega uspeha. Natančen spored se objavi svoječasnno po posebnih lepakih.

Zakamea. Dne 4. maja je bil pri nas, Celovčanom pred nosom, dobro obiskan shod. Bilo je nad 1000 ljudi. Govorilo je več govornikov. Uspeh izvrsten.

Žihpolje. Dne 9. maja bo pri nas po prvi maši shod. Pride več govornikov. Udeležite se vsi!

Bilčovs. Vabimo na shod, ki se bo vršil dne 9. maja po prvi maši.

Jezerko. Takega pa ni, kakor je stari Roblek na Jezerskem. Sam je pil grenko kavo, ves sladkor pa privoščil svojim ljubljenskim čebelicam. In glej plačilo za to veliko ljubezen! Dobil je danes, dne 1. maja, prvi roj.

Kotmaraves. (Junakov grob.) Anton Babnik, junak jugoslovanski, neznan si nam po rodovini in obličju, še tvojega imena dolgo nismo poznali, da ga zapišemo na križ, in vendar si naš brat, ki si pretil svojo kri za svoje toliko zaničevane in teptane brate. Oni, ki jim ni sveta materina beseda, ki ne poznajo ljubezni do brata, niso poznali tudi ljubezni do ranjenca. Nikdar ne bomo pozabili, da so te, prosečega pomoči, streljali v usta in hrbet, da so ti mrtvemu strli roke in noge in da so te vlačili po obrazu. Hofstättarji, Jaritzi žihpoljski, večna vam sramota. „Med metodle ga pokopljite“, je rekel Aišov. Da, res počivaš zdaj med brati, a časten je tvoj grob, posut je z vencami in s cveticami in kropljen od bratov z blagoslovljeno vodo. Anton Babnik, ti si dal življenje, iz tvojega groba pa vstaja novo življenje koroškemu ljudstvu, življenje svobode in prostosti. V znak žalosti plapolna na obletnico tvoje smrti črna zastava z zvonika in vsako oko je bilo rosno, ko so ti pevci zapeli na grobu žalostinko. Tvoji roditelji, morebiti tudi nevesta tvoja iščejo neznan tvoj grob. Hvaležni občani iz Kotmaravesi vam pošiljamo vest v svet, da tukaj med nami čaka svojega plačila in vstajenja narednik Anton Babnik, ki je bil zavratno umorjen 29. aprila 1919 od podivjanih nemškutarjev.

Politični pregled.

Nemiri v Palestini.

V Palestini še vedno ni miru. V Jeruzalemu je bilo ubitih in ranjenih 250 oseb; med temi je največ Židov.

Demonstracije na Dunaju.

Dne 29. aprila je bila na Dunaju velika demonstracija, katere se je udeležilo nad 20.000 ljudi.

Senžermenska mirovna pogodba.

Mirovna pogodba z Nemško Avstrijo pride v angleškem parlamentu na vrsto dne 8. t. m.

Primorski Slovenci zahtevajo plebiscit.

Primorski Slovenci so sporočili mirovni konferenci, da nočejo biti pod Italijo in da zahtevajo, naj se jim dovoli plebiscit, ker hočejo biti združeni s svojimi brati v Jugoslaviji.

Plebiscitna komisija za Koroško.

Kot člani plebiscitne komisije za Koroško so imenovani: Šanbrön za Francijo, polkovnik Pič za Anglijo in Borgeze za Italijo.

Demonstracije v Rimu.

V Rimu je demonstriralo kakih 2000 delavcev. Vojaštvo je moralo streljati. Več oseb je ranjenih.

Posvetovanje v Beogradu.

V Beogradu se vrše važna posvetovanja o sestavi novega ministristva, o jadranskem vprašanju i. t. d.

Narodna Galerija v Ljubljani. Pred kratkim se je otvorila v Ljubljani v poslopju mešč. imovine poleg frančiškanskega mosta, Šolski drevored št. 2, II. nadstropje, umetniška zbirka najboljših del naših upodablajočih umetnikov. Zbirko je zbralo društvo „Narodna Galerija“, ki se je ustanovila z namenom da ustvari slovenskemu narodu umetniško galerijo. Razstavljenih je nad 80 umotvorov, slik, risb in plastičnih del slovenskih mojstrov. Ker so razstavni prostori pretesni, da bi se razstavile vse umetnine, posebno one starejših naših umetnikov, ki se nahajajo v lasti oz. varstvu društva, se je zaenkrat odprla samo razstava modernih del. Zastopani so vsi slovenski moderni umetniki, osobito: A. Ažbe, I. Grohar, M. Jama, F. Vesel, R. Jakopič, F. Tratnik, M. Sternen, I. Vavpotič, izmed kiparjev pa F. Berneker, I. Napotnik, I. Zajec, L. Dolinar in z enim delom naš veliki Meštrovič. Galerija je odprta občinstvu ob nedeljah od 10. — 12. ure dop. in ob četrkih od 3. — 5. ure pop. in znaša vstopnina za osebo 2 K. Društveniki vstopnine ne plačajo. Član društva „Narodna Galerija“, ki zasleduje odlične kulturne cilje, lahko postane vsak, kdor plača 30 K članarine. Ustanovniki plačajo naenkrat najmanj 500 K.

V službo pri poštenih, zavednih Slovincih

želi stopiti pošteno, priprosto dekle, srednjih let, ki se razume tudi sama na gospodinjstvo in kmetijstvo. Najrajši v kakem večjem župnišču, kjer bi se mogla izobraziti v boljši kuhinji. Naslov v upravnistvu.

V najem ali na račun vzame gostilno ali majhno posestvo mož brez družine. Naslov v upravnistvu.

Preklic.

Zanašajoč se na druge ljudi, da govore resnico, sem se tudi jaz izrazil, da so pri občini Rikarja vas za potrebne namenjeno žito dajali takim ljudem, ki so isto zopet naprej prodajali. To svojo trditev s tem preklicem.

Kamen v Podjuni, 4. maja 1920. J. Leitner.

Ženitvena ponudba. Mesarski pomočnik, 36 let star, zmožen slovenščine in nemščine, čiste preteklosti in lepega vedenja, se želi seznaniti z gospodično ali mlajšo vdovo, ki bi imela malo premoženja, gostilno ali kak drug pogoj za srečen dom. Resne ponudbe na upravo „Korošca“ pod „Vesela pomlad“.

Mizarji pozor! Veliko zalogo različnih okraskov za rakve truge po zelo nizkih cenah ima in se priporoča Trgovina s papirjem Jožef Vajncel v Pliberku.

Službe išče trgovski pomočnik, izučen v speceriji. Naslov v upravnistvu „Korošca“.

Za ovčjo volno

zamenjam

fin barhent

za perilo in ženske obleke

J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.

Vabilo

k šolski slavnosti, ki jo priredi dekliška ljudska šola v Velikovcu v prid svoje šolarske knjižnice na Kristusov vnebohod, dne 13. maja ob pol štirih pop. v telovadnici Narodne šole v Št. Rupertu pri Velikovcu.

Vzored: 1. Pozdrav, 2. petje — „Narodne pesmice“, 3. igra „Proti domu“ 4. petje — „Že slavčki žvrgolijo“, 5. igra „Kristofova učna leta ali podganji strup“, 6. spevoigrca „V šoli“, 7. petje — „Narodne pesmice“. Vstopnina: sedeži v prvih vrstah 6 K, v srednjih 4 K, v zadnjih 2 K, stojišča 1 K. K obilni udeležbi vabi šolsko vodstvo.

Vabilo.

Žensko društvo in Narodni svet prireditelja na praznik Vnebohoda, dne 13. maja 1920 v Pliberku na Krekovem trgu

Manifestacijski shod,

na katerem naj pokaže prebivalstvo Podjune našim nasprotnikom ljubezen do slovenske domovine ter protestira proti nesramnemu nastopanju nemčurjev. Vse, kar čuti slovensko, naj se udeleži shoda, naj pokaže svojo moč! Posebno ženstvo, ki se ni moglo polnoštevilno udeležiti ženskega shoda v Velikovcu, naj bo zastopano v prav velikem številu na tem shodu.

Tudi trdovratni Pliberk naj vidi že sedaj voljo ljudstva.

Sporod: Ob 9. uri (poletni čas) dopoldne slovesna sv. maša na trgu. Nato shod, na katerem govore najboljše go-

Starejša, dobro izurjena

kuharica,

ki zna samostojno voditi gospodinjstvo, se išče za veliko kmetijsko posestvo pri Velikovcu. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravo „Korošca“.

Ženitvena ponudba. Mlad posestnik išče gospodinjico. Dečla, ki bi imela primerno premoženje in veselje do zakonskega stanu, naj se oglasi pismeno v upravi „Korošca“ pod „Tkalec“.

vornice in govorniki. Zapoje tudi mešan in moški zbor. Popoldne koncert v Narodni šoli. Ob slabem vremenu se bo vršil shod v prostorih tukajšnje šole. Žensko društvo za Pliberk in okolico. Krajevni odbor Narodnega sveta v Pliberku.

Oklic.

Minulo je leto, ko je v boju za osvoboditev slovenskega Korotana padel med drugimi prostovoljec Jakob Senica, ki je pokopan pri domaci cerkvi v Št. Danijelu. Da se mu postavi skromen nagrobni spomenik, prosimo vso slovensko javnost za prispevke. Nabira Narodni svet v Velikovcu.

Razglas.

Celovski propagandni list „Kärntner Landsmannschaft“ je objavil v svoji številki z dne 21. aprila t. l. na strani 2 to-le vest iz Velikovca:

„Am Ostersonntag haben zwei Mädchen in Völkermarkt in ihrem Hause deutsche Lieder gesungen. Der südslawische Schulspektor Koschier drang in den Hofraum, fuhr die Mädchen wegen des Singens deutscher Lieder heftig an, erklärte es als eine Frechheit, daß auf slowenischem Boden deutsch gesungen werde, und bedrohte die beiden Mädchen mit der Verhaftung.“

Kdor s pričami dokaže, da je na tem kaj resnice, podarim v prid mestnim revežem

1000 (tisoč) kron,

katero svoto sem založil pri tukajšnji podružnici mariborske eskomptne banke.

Okr. šolski nadzornik Pavel Koschier.

Harmonika, skoraj nova, na 4 vrste in 5 tonov se poceni proda. Kdor želi kupiti, naj vpraša osebno na kolodvoru Bistrica v Rožu, ali pa pismeno na Ivana Rogačnik, Bistrica v Rožu.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, veržic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)

Tesan les (smrekov, jelkov, borov)

Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)

Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)

Drva (trda in mehka)

Stoječi les v gozdu

Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

z. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (Interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.